

STEVAN MAJSTOROVIĆ

Kada je u Budimpešti osnovan Institut za kulturu Stevan Majstorović je bio prvi stranac koji nas je posetio. Već je i način na koji je uspostavio vezu s nama bio karakterističan: naime sve se odigralo bez ikakvih formalnosti. Jednog dana mi se javio telefonom najavljujući svoju posetu za sutradan. Tada još nisam istinski ni znao za postojanje beogradskog Zavoda. Ali, sutradan je sedeo u mojoj sobi, osvojio me je neposrednošću, obasuo me informacijama i odmah smo se sprijateljili.

Tokom trajanja naše saradnje naučio sam da ga uvek, iznova poštujem. Poštovao sam naučnika koji je, među prvima, gajio nauku o kulturi, ne samo u našem srednje-istočno-evropskom prostoru već, možda, u celoj Evropi, koji je u svojim tekstovima, s uvek živim osećanjima za stvarnost, razlagao mnoge značajne i zanimljive probleme. Poštovao sam rukovodioca, koji je uvek znao da očuva svoj ljudski lik. Kada me je jednom prilikom proveo kroz Jugoslaviju video sam da je skoro u svakom selu imao poznanika: s jednim je politizirao, s drugim igrao šah, s trećima raspravljao o stvarima kulture, a četvrtima je bio sagovornik u oživljavanju prošlosti. Ni odnos između naših institucija nije zamislio na formalan način: bila je to njegova ideja da se svi okupimo na višednevnom skupu, prvo u Subotici, onda u Segedinu. Da smo bar mogli da nastavimo taj neposredan vid saradnje. U svemu tome, i iznad svega toga poštovao sam čoveka i prijatelja, tog uspravnog, odlučnog muškarca i osećajnog prijatelja.

Prilikom susreta na jednom sastanku u Helsinkiju rekao mi je da će otići u penziju. Nisam razumeo, hteo sam da ga odgovorim: Majstorović i odmor? Sudbina nije bila velikodušna kada je njegovu odluku otežala bolešću.

Nisam ga sreo bolesnog — kada sam prošle godine želeo da ga potražim nije bio u Beogradu. Možda je i bolje tako. Čuvamo uspomenu na njega, onakvog kakav je bio, u svoj svojoj snazi: a bio je muškarac i čovek od glave do pete.

Ivan Vitanji
